

serede sig Landet over, vilde dette Forslag her gaa igennem i Aften med Glans, det er jeg overbevist om; i saa Fald vilde ikke alene Tinget her, men ogsaa den højtærede Minister stille sig velvillig over for et saadant Forslag. Faa vi ikke andet ud af dette Forslag, haaber jeg, at det vil tjene til at aabne Øjnene paa mangfoldige Arbejdere, som hidtil ikke have forstaaet, til hvilken Side de høre i Politiken. Den Gavn tror jeg, at dette Forslag i alt Fald vil gøre, og derved vil der være vundet meget, thi saa ere vi komne et Skridt henad mod det Maal, vi skulle naa. — Med disse Ord skal jeg anbefale dette Forslag. Det skulde glæde mig at høre den højtærede Finansminister udtale sig om det og om Grunden til, at han ikke ved Finanslovens 3dje Behandling har stillet de Forslag, som han stillede i Udsigt for et Par Maanedes siden i denne Sal.

H. Holm: Ja, det er ikke det sidste ærede Medlems Udtalelser, der have bevæget mig til at tage Ordet. Det forekommer mig, at den Tale, han holdt, hørte mere hjemme i Rømersgade end i Folketinget. Det er kun nogle korte Bemærkninger, jeg vil tillade mig at gøre om et Forslag, der har været Genstand for Samraad i Finansudvalget. Vi fik i 1894 gennemført her i Rigsdagen en Lov om Tiendeafsløsning gennem frivillig Overenskomst mellem Tiendeydere og Tiendetagere. Det er hidtil kun i temmelig ringe Grad, at denne Lov er bleven anvendt, skønt vi dog se nu i de senere Aar, at der paa Finansloven kommer Bevillinger til de Tiendelaan, som Loven hjemler. Staten ejer jo en stor Del af Tienderne; selv om vi se bort fra Præstetienden, som ligger til det særlig kirkelige Brug, er Staten ligefrem Tiende-ejer i mangfoldige Tilfælde. Jeg tillod mig derfor i Finansudvalget at rette det Spørgsmaal til den højtærede Minister, om Regeringen ikke paatænker at gøre Tilbud til Overenskomster, hvorved Staten kunde faa afhændet disse sine Tiender. Den højtærede Minister lovede at tage denne Sag under velvillig Overvejelse, og jeg har kun taget Ordet for her at udtale den Forhaabning, at vi i en ikke alt for fjern Fremtid maatte faa at se et saadant Tilbud fra Regeringens Side til Overenskomster om Afhændelsen af Statstiender.

Konseilspræsidenten og Finansministeren (Hørring): De af mig stillede Ændringer ere blevne tiltraadte af Finansudvalget, og der er saaledes ikke Anledning

til nærmere at omtale dem. — Ved sin Omtale af Ændringsforslaget Nr. 166 gjorde den ærede Ordfører en Henstilling til mig om en Revision af de for Arbejderne paa Toldboden gældende Takster, idet han navnlig henviste til, at disse Takster paa enkelte Punkter ere for høje. En saadan Revision skal jeg lade foretage. Det staar for mig saaledes, at det navnlig er de Takster, der gælde for Benyttelsen af Kranen, der ere for høje. Ændringsforslaget gaar, som de Herrer ville mindes, ud paa Anskaffelsen af en ny Kran derude, og jeg anser det for en Selvfølge, at man, naar vi faa en bedre Kran, som kræver mindre Arbejdskraft til Betjening, saa ogsaa ville kunne sætte Taksterne ned.

Et æret Mindretal har under Nr. 211 stillet et Forslag om Bevilling af et Beløb til Lønningstillæg til Statens dag- og ugelønnede Arbejdere m. m. Det er jo et Forslag, som er kendt fra tidligere Tid, og jeg skulde tage meget fejl, om jeg ikke har haft Lejlighed til — vist endogsaa mere end en Gang — at tage Stilling til dette Forslag, i alt Fald til det Grundprincip, hvorpaa Forslaget hviler. Princippet er jo dette, at indføre en Minimaldagløn af 3 Kr. for alle Statens dag- og ugelønnede Arbejdere. Jeg har meget stærkt udtalt mig mod dette Princip. Jeg tror, at det af flere Grunde ikke vil være rigtigt at gennemføre noget saadant, men jeg skal særlig her gentage en af disse Grunde — jeg ved, at jeg har fremhævet den tidligere — nemlig de Følger, som en saadan Foranstaltning vilde have med Hensyn til den Dagløn, som private maa betale deres Arbejdere. Selv om der ikke var andre Grunde, vilde jeg alene af denne Grund være nødsaget til at modsætte mig Forslaget, som jeg altsaa ikke kan acceptere. Det er blevet omtalt saa vel af det ærede Mindretal som af den ærede Ordfører, at Spørgsmaalet om en Forbedring af Lønningerne for Statens Arbejdere har været gjort til Genstand for Behandling i det høje Ting igennem det Forslag, som ved privat Initiativ er fremkommet om dette Emne. Jeg havde den Gang Lejlighed til at udtale mig om Spørgsmaalet i det hele taget og skal nu ikke komme nærmere ind derpaa, idet jeg kan henvise til, hvad jeg den Gang sagde. En enkelt Udtalelse af mig har det ærede Mindretal refereret saaledes, at jeg havde stillet i Udsigt, at jeg vilde komme med en Række Ændringsforslag til Finansloven, hvorved jeg vilde søge en Forbedring af Lønningerne for Statens Arbejdere. Jeg tror